ATLETISMUL în actualitate

Concursul republican de primăvară al juniorilor inaugurează, de fapt, sezonul marilor competiții de atletism din 1966. În calendarul întrecerilor atletice din acest an figurează numeroase concursuri pentru începători și avansați, pentru juniori și seniori, atît pe plan local cît și la nivel republican. Acest bogat sistem competițional trebuie însă privit cu toată atenția de activiștii sportivi, de atleți, profesori și antrenori. Este de dorit ca datele diferitelor competiții să fie riguros respectate, iar atleții să fie cît mai bine pregătiți și să participe într-un număr cît mai mare.

Trebuie folosit, de asemenea, fiecare prilej pentru îmbunătățirea recordurilor de asociație și club, orășenești și raionale, regionale și... republicane. Organizatorii întrecerilor să acorde toată atenția asigurării condițiilor corespunzătoare de concurs (marcarea locului de întrecere, pavoazarea lui etc.), astfel ca aceste dispute să însemne o bună propagandă pentru atletism, un stimulent pentru fiecare tînăr concurent. Trebuie avut în vedere, de asemenea, ca premierea celor mai merituoși sportivi, antrenori și profesori, să se desfășoare într-un cadru festiv corespunzător.

Tinerii cu calități care se remarcă cu prilejul diferitelor competiții, trebuie selecționați în secțiile de atletism și pregătiți cu răbdare și perseverență pentru ca din rîndul lor atletismul nostru să-și recruteze viitorii fruntași.

O nouă sală de atletism la Cluj

In parcul sportiv al Universității din Cluj a fost amenajată, într-o aripă a poligonului de tir, o frumoasă sală destinată antrenamentelor și concursurilor de atletism. Noua construcție vine să completeze șirul amenajărilor sportive clujene și va rezolva într-o foarte mare măsură problema pregătirii atleților în timpul lunilor de iarnă.

Sala de atletism din Cluj, pe care o vedeți în fotografia realizată de corespondentul nostru prof. P. Naghi, este lungă de 76 m și lată de 16 m.

„N-avem condiții" – o formulă ce ascunde inactivitatea

Pregătirile pentru sezonul competițional al anului 1966 au început, de fapt, încă de anul trecut! Aceste pregătiri au fost concretizate în acțiunile întreprinse în majoritatea regiunilor de către secțiile de învățămînt, în direcția organizării a numeroase concursuri școlare de atletism cu caracter de selecție. Pe de altă parte, au fost amenajate peste 80 de piste de atletism și o serie de alte terenuri simple (în special gropi cu nisip) în curțile școlilor. De asemenea, au fost achiziționate însemnate cantități de materiale și echipament sportiv. În general se poate aprecia că problemele administrativ-organizatorice ale atletismului au fost rezolvate mai rapid și mai bine decît în alți ani.

În ceea ce privește pregătirea propriu-zisă a atleților, din controalele pe care le-am făcut în diferite centre din țară, putem spune că în lunile de iarnă s-a lucrat cu mai mult spor, avîndu-se la bază indicațiile metodice elaborate de Colegiul central de antrenori fapt pentru care așteptăm cu încredere evoluția atleților noștri în concursurile acestui an.

In calendarul competițional din 1966 figurează o mulțime de concursuri pentru toate categoriile de atleți, atît pe plan central, cît mai ales la nivel orășenesc. Între acestea vom nota: etapa pe asociații a campionatelor republicane individuale de seniori și juniori, etapa raională a acestor campionate (pînă la 15 mai); cea regională (5 iunie—seniorii și 12 iunie—juniorii) și finalele: campionatele universitare au programată etapa pe centre la 2-3 mai și finala la 7-8 mai la Iași. În această perioadă de timp se desfășoară și întrecerile din cadrul campionatelor republicane școlare (etapa regională coincide cu cea a campionatelor de juniori). Alte competiții: tradiționalele concursuri republicane de primăvară ale juniorilor (23-24 aprilie) și seniorilor (14-15 mai) și mai ales campionatul republican pe echipe (prima etapă, 2-3 mai).

Una dintre competițiile cele mai importante care figurează în programul de concursuri din 1966 este campionatul asociațiilor sportive, de la care atletismul nu trebuie să lipsească. Probele de atletism vor face parte și din întrecerile din cadrul Spartachiadei de vară. Se știe, de asemenea, că atletismul este unul din sporturile la care, conform Hotărîrii Conferinței pe țară a UCFS, trebuie să se organizeze campionate la nivelul fiecărui raion.

Pe teren am constatat însă că această hotărîre nu este respectată pretutindeni, iar în unele raioane întrecerile sînt organizate formal. Deși există foarte mulți tineri care doresc să participe la această competiție și la altele încă, unele foruri sportive locale ca și unele consilii ale asociațiilor sportive nu organizează concursuri, motivînd că n-au... condiții!! O analiză a acestei situații ne arată că, de fapt, nu „lipsa de condiții" determină neorganizarea concursurilor, ci lipsa de interes a unora dintre activiștii noștri sportivi.

După părerea noastră, practicarea atletismului pînă la un anumit nivel se poate face cu rezultate bune fără să fie nevoie de cine știe ce investiții. Pentru începători, dacă vreți, nici nu e nevoie de o pistă cum este cea de pe stadionul „23 August". Este suficient un tăpșan plat, o groapă cu nisip și cîteva materiale care există pretutindeni. Faptul că, de exemplu, într-o localitate nu se găsesc prăjini, garduri sau sulițe, nu împiedică organizarea de concursuri la alte probe. Atletismul are atîtea probe care pot fi organizate chiar fără... condiții! O cursă de viteză, o alergare de semifond sau fond, săritura în lungime și aruncarea greutății pot fi executate oriunde și în orice condiții. Nu este nevoie de scară pentru cronometrori, de cine știe ce marcaje deosebite ale locului de concurs, ca la marile competiții, nu este nevoie nici măcar de un cerc special din fier pentru aruncarea greutății. Un simplu cerc marcat cu lapte de var, dar la limita regulamentului, este suficient pentru un concurs. Nu este neapărată nevoie, cînd vorbim de începători, nici de pantofi cu cuie. Simplii pantofi de tenis sau și mai simplii cipici din pînză sînt suficienți.

Iată dar, că nu lipsa de condiții este hotărîtoare în asemenea cazuri! După părerea noastră, activiștii și instructorii sportivi, învățătorii ca și profesorii de educație fizică trebuie să privească lucrurile așa cum sînt și să nu-și ascundă inactivitatea în spatele... formulei magice „n-avem condiții; nu facem atletism!".

Trebuie să obișnuim tineretul să vină pe terenul de sport, să învețe să alerge și să se miște corect, să facă exerciții în aer liber. Și asta, zi de zi!

„Condiții" ca pe marile stadioane n-avem peste tot dar, repet, aceasta nu trebuie să împiedice pe nimeni să facă atletism! „Condiții" ca pe un mare stadion nu are nici învățătorul Gheorghe Ghiurea din comuna Ghirăiești, satul Hîrtopi, raionul Piatra Neamț, dar el este dornic să facă o treabă bună. Și o face cu mult spor! Și mai pot fi date încă multe asemenea exemple...

prof. VICTOR FIREA
secretar general al F.R.A.

„Argeșul" vrea să ia un „start" bun

In prima săptămînă a lunii viitoare se va da startul într-o nouă ediție a campionatului republican de atletism pe echipe. După cum se știe, între cele nouă formații care vor activa anul acesta în prima categorie a campionatului va fi și reprezentativa regiunii Argeș. Acesta este rezultatul muncii perseverente desfășurate de profesori, antrenori și instructori, de atleți și de activiștii sportivi din această regiune.

La 2—3 mai echipa regiunii Argeș va debuta în competiție, pe stadionul din Pitești, alături de formațiile regiunii Brașov și clubului bucureștean Progresul. Dornici să ia un „start" cît mai bun și să realizeze rezultate valoroase, atleții fruntași din întreaga regiune și-au început pregătirile încă din primele zile ale anului. De aceste pregătiri se ocupă un colectiv de profesori și antrenori format din **Ion Vorovenci, Victoria și Gabriel Bădescu, Emil Drăgan, Ion Rusu, Ion Popescu** și alții.

Cu prilejul vacanței de primăvară a elevilor a fost organizată la Cîmpulung Muscel o tabără de pregătire la care au luat parte 47 de atleți și atlete. Antrenamentele desfășurate în aer liber și mai ales normele de control au arătat că atleții **Carol Corbu, Viorica Dinu, Steliana Nedelcu, Dumitra Ene, Gabriel Ștefănescu, Aurel Berbece** etc., dețin o formă sportivă mulțumitoare. Pentru verificarea stadiului de pregătire a întregului lot al regiunii Argeș, recent a avut loc pe stadionul Dinamo din Pitești o competiție dotată cu „Cupa Primăverii". Cu acest prilej s-a făcut o trecere în revistă și a potențialului organizatoric, piteștenii arătîndu-se hotărîți să asigure un cadru corespunzător desfășurării primei etape a campionatului pe echipe.

Aruncătoarea de suliță **Elena Neacșu** din Cîmpulung arăta recent că întrecerile primei etape sînt destul de dificile pentru reprezentativa regiunii Argeș, dar că există toate posibilitățile pentru a fi încheiate cu succes. In ceea ce o privește, Elena Neacșu și-a mărturisit intenția că va lupta din răsputeri pentru a îmbunătăți performanța de 51,09 m de anul trecut, dorind a se număra printre atleții români participanți la Campionatele europene de la Budapesta.

AL. MOMETE
coresp. reg.

ANTRENAMENTE PE STRADĂ!

În ziarul nostru a fost subliniată în repetate rînduri importanța pe care o are în cadrul procesului instructiv-educativ buna organizare a muncii și realizarea unei continuități în pregătire. Este binecunoscut și faptul că pentru a se realiza o continuă îmbunătățire a performanțelor e necesar ca atleții și antrenorii lor să-și depășească continuu obiectivele pe care și le-au propus.

Pe această linie am întreprins un raid-anchetă în secțiile de atletism din Craiova, principalul centru atletic din regiunea Oltenia.

La Craiova, în cadrul a trei secții nominalizate își desfășoară activitatea 5 specialiști. Ca rezultat al muncii unora dintre antrenori, al preocupărilor lor pentru creșterea de tineri talentați, din localitate s-au impus în ultimii ani o serie de atleți cu certe perspective care au și fost selecționați în loturile republicane. Este vorba de **Stelian Giubelan** și **Teodor Peca** (prof. C. Bobei), **Liviu Boboc** și **Argentina Menis** (prof. I. Rinderiu), **Livia Ionescu, Ion Cernăianu, Gh. Sișu** (prof. M. Nistor).

Am urmărit cîteva antrenamente ale atleților craioveni. Din capul locului voi sublinia dragostea deosebită pe care atleții și antrenorii o dovedesc pentru atletism și care-i face să nu ia în seamă condițiile dificile în care trebuie să activeze. Voi arăta astfel că deși la data vizitei mele la Craiova atleții din întreaga țară lucrau de mai bine de o lună pe stadion, în această localitate atleții abia de fuseseră „admiși" să se antreneze pe principala bază a orașului! Nu pot omite însă că pista era complet denivelată, aproape impracticabilă, că pe gazon atleții nu aveau voie să se antreneze, în timp ce sectorul pentru sărituri și aruncări era ocupat de fotbaliști, care făceau o „miuță". În aceste condiții, m-am întrebat cum a procedat comisia de omologări de terenuri din Federația de fotbal care se pare a uitat de hotărîrea Biroului Consiliului General al UCFS privind întreținerea pistelor de atletism.

Am observat, de asemenea, că atleților nu li s-a asigurat accesul într-un vestiar și că ei se dezechipează pe marginea pistei, deși — cu puțină bunăvoință — situația ar putea fi remediată. Nu ne gîndim la faptul că fotbaliștii au la dispoziție... 5 vestiare, ci la cabinele de alături, de la ștrand, care stau nefolosite. Și trebuie să știți că C.S. Electroputere și S.S.E. plătesc chirie la I.G.O. pentru folosirea stadionului.

Căutîndu-i pe cei doi talentați juniori craioveni, Giubelan și Peca i-am găsit la antrenament, împreună cu prof. Bobei, dar nu pe stadion, cum ar fi fost normal, ci pe... strada Gh. Doja! Da, exact, cele două speranțe ale atletismului nostru se ANTRENAU pe STRADĂ!! Vă mărturisesc sincer, am un deosebit respect pentru asemenea tineri care trec cu vederea toate greutățile (sulițe „confiscate" de administratorul stadionului, îndepărtarea lor de pe stadion etc.), care se antrenează pe stradă, dorind să realizeze performanțe de prestigiu pentru sportul românesc. Recent, cei doi juniori au obținut performanțe mai mult decît promițătoare cu sulița de 0,800 gr: 62,29 m și respectiv, 58,39 m.

I-am văzut la lucru și pe atleții de la Liceul cu program special de educație fizică. Ei se pregătesc pe terenul din curtea școlii. Cu puțină vreme în urmă acest teren era un mic stadion, plăcut și atractiv. In prezent, starea lui lasă complet de dorit și nu mai are nimic atractiv pentru tineret: praf de te îneci, moloz și scînduri rupte etc. În aceste condiții, unde să lucreze, așa cum ar fi de dorit, elevii acestui liceu? Cum putem aștepta performanțe de valoare de la atleții din Craiova dacă ei nu au nici cele mai elementare condiții de pregătire?

Am participat și la o ședință lărgită a comisiei regionale de atletism în care s-a discutat și despre această chestiune cu totul și cu totul de neînțeles. „Ei bine — au spus tovarășii — ce-a fost a fost! Vom lua măsuri hotărîte pentru îndreptarea situației"... Între altele s-a hotărît: reamenajarea instalațiilor atletice pe stadionul orașului și a două vestiare pentru atleți; amenajarea unui teren pentru aruncări în Lunca Jiului, cu locuri speciale pentru fiecare probă, vestiare etc. etc.

Cînd am plecat de la ședință eram convins că lucrurile se vor îndrepta cît mai repede cu putință și că atletismului i se va da ce i se cuvine, potrivit locului pe care acest sport îl ocupă în sistemul nostru de educație fizică!

De la ședința respectivă au trecut cîteva săptămîni. Așteptam vești din Craiova și le-am primit! Să nu credeți însă că s-a schimbat ceva din situația precară a atletismului craiovean. Nimic, absolut nimic. Totul n-a fost decît vorbe goale! Măsuri? Sulițașii care se pregătesc pentru concursul republican de primăvară se antrenează tot pe stradă, fiindcă „Sfatul nu dă voie să se arunce sulița pe stadion!" Ba, mai mult, profesorului Bobei i-au fost cerute sulițele la magazia asociației. Dar nu oricum, ci... noi!!!

prof. LIXANDRU PANDELE
antrenor federal pentru juniori

N.R. Ce părere are despre această situație Consiliul regional al UCFS Oltenia? Oare membrii acestui consiliu nu sînt la curent cu sarcinile care stau în fața tuturor activiștilor mișcării noastre sportive în vederea unei participări corespunzătoare la Jocurile Olimpice din 1968? Sau consideră cumva că pînă la Mexic mai e destulă vreme?